

Els comunistes valencians trenquen la baralla

El PCPV decideix no anar a la Conferència Nacional del PCE

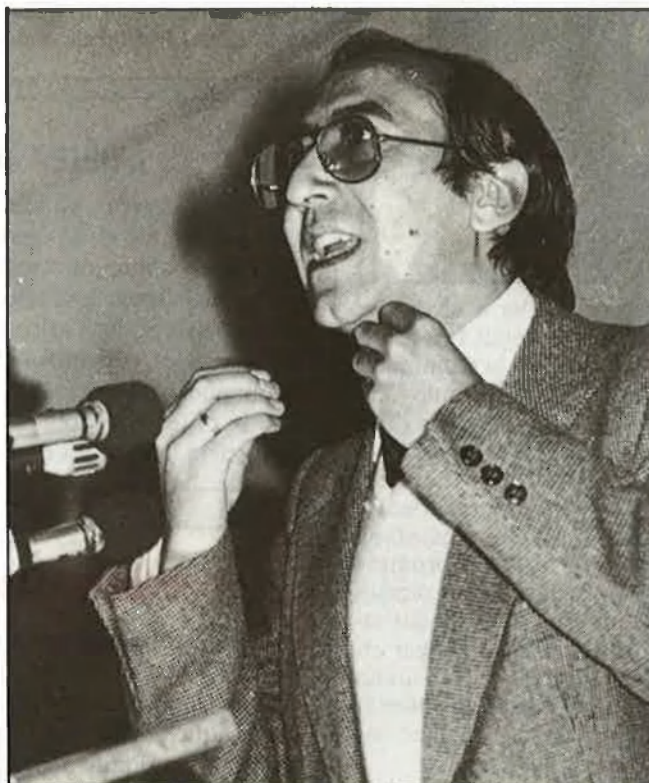
Manuel MUÑOZ

La III Conferència Nacional del Partit Comunista del País Valencià (PCPV-PCE), dominat pel sector anomenat *carrillista*, decidí el cap de setmana passat que no enviarà cap representació a la Conferència Nacional del PCE, que s'inicia a Madrid divendres 29. Aquesta decisió, adoptada en un clima de gran tensió i d'enfrontament entre la majoria valenciana *carrillista* i la minoria *gerardista*, que comptava amb una mica menys d'un terç dels delegats, sembla un pas més en la divisió interna que estan experimentant els comunistes.

«Les decisions del Secretariat del Partit Comunista d'Espanya —va dir Julio Lucas en llegir la proposta aprovada—, tendents a soscavar la unitat del partit i la legitimitat de les direccions constituïdes en el procés de l'XI Congrés del PCE i el III Congrés del PCPV-PCE, són avui un fet dissortat i no una possibilitat».

Les últimes actuacions del secretariat, segons la resolució aprovada «són només una petita mostra de l'activitat fraccional que el Secretariat del PCE està exercint des de la Comissió d'Organització, amb la complicitat de la majoria de la direcció».

L'actual majoria del PCE «es col·loca, de fet —precisà Julio Lucas—,

Juan Villalba, secretari general del PCPV, afirmà que mai no deixarà el partit

/Jordi Vicent

fora dels estatuts del partit, abandona els principis del centralisme democràtic i crea una situació excepcional en el partit. La voluntat de mantenir i agreujar aquest comportament antiestatutari obliga la III Conferència del PCPV a prendre, amb plena responsabilitat, la decisió de no legitimar, amb la seua presència en la Conferència Nacional, la continuació d'aquesta situació excepcional». Era, en qualsevol cas, una decisió anunciada. Es veia venir dies

abans de la celebració de la conferència del PCPV.

Si els *carrillistes* valencians decidiren no legitimar el que s'acordarà aquesta setmana a Madrid, els *gerardistes* del PCPV actuaren coherentment amb la decisió de no acudir-hi. En una intervenció prèvia a la votació de la proposta llegida per Julio Lucas, l'alacantí Antoni Martín Lillo demanà als seus companys que no votassen. I així ho van fer.

La decisió de no acudir a la conferència del PCE fou

adoptada per 84 vots a favor, 4 en contra i 2 abstencions. Foren entorn de 35 els vots *gerardistes* no emesos en cap sentit. Sorprenentment, això no obstant, que hi hagués vots en contra entre les files *carrillistes*, un dels quals era el d'Antonio Palomares. Aquesta posició minoritària probablement responia al fet que consideraven excessivament greu la decisió adoptada.

Juan Francisco Pla, que representava el Secretariat del Comitè Central del PCE, ho va dir ben clar: «la realització de la Conferència és un manament congressual, recollit en els estatuts. I no està dins les competències d'aquesta conferència establir el caràcter antiestatutari o no de les activitats del Comitè Central i del Secretariat, sinó de la Comissió de Garanties i Control.»

Advertí que «la direcció del PCE prendrà les mesures que asseguruen el compliment congressual, d'acord amb les resolucions de la comissió de garanties i control sobre la validesa de la decisió d'aquesta conferència».

Encara que van arribar a cantar junts la Internacional i ningú no abandonà la sala abans que la reunió acabàs oficialment, el clima es respirava. El secretari general del PCPV intentà animar tots a treballar units a partir de l'endemà, però sembla difícil. El mateix Villalba acusà de practicar una política fraccional la direcció *gerardista* del PCE, denuncià que ja s'ha muntat un comitè regional paral·lel per a l'agrupació de Madrid i que es convoca militants del PCPV a reunions d'aquesta a València. Malgrat tot, digué que mai no abandonarà el PCE. Ja veurem qui se'n va abans.